

Köszöntések

A barát köszöntése

Nem igaz, és nem is látszik, hogy Lengyel Imre 60 éves lett! Ilyenkor megáll egy pillanatra minden, és jönnek a barátok, a tanítványok, az ismerősök, gratulálnak és gratulálnak. Ezt teszem én is Kedves Barátom! Igaz szívből, őszintén gratulálok, termékeny éveket kívánva!

Együtt kezdtük az MTA Regionális Kutatások Központjában, Te Békéscsabán és Győrben – újra – indultam. Két vidéki srác voltunk, tele ötlettel, ambícióval, elkötelezettséggel. Az RKK akkor egy inspiratív intézet, pontosabban tudományos közösség volt, jó hangulatban munkálkodtunk, építgettük a jövőnket. Első tisztelt mesterünk Enyedi Gyurka irányítása mellett. Te korábban elhagytad az anyahajót, elmentél a főiskolára, majd Szegedre az egyetemre. Gyakran mondtad nekem, hogy az egyetemi világ termékenyebb, alkotóbb jellegű, mint a monoton kutatóintézet. Ezt a tanácsodat csak az ezredforduló után fogadtam meg.

Nem szakadt meg a kapcsolatunk, sőt erősödött az kilencvenes években. A Regionális Tudományos Bizottság elnökeként örömmel támogattam pályázodat az MTA doktora címre. Mind a téma, mind a kidolgozás és a hozzákapcsolódó könyved is igényes volt, és mint látjuk nemzetközi dimenzióban is elismerést szerezte veled. Nem beszélve a hazai követőid soráról, arról, hogy a területi versenyképesség elméleti és módszertani relációjában iskolát alapítottál, számos új kutatást generáltál, sok kolléga fejlődésére hatott munkásságod ezen része is.

Közös dolgaink akadtak bőven! Elsőként gondolok a Regionális gazdaságtan könyvünkre, amit nagy lelkesedéssel írtunk meg, s ma is talán az egyetlen magyar nyelvű összefoglalója a regionális tudomány ezen érdekes alapozó fejezetének. De ki kell emelnem az általad oly gondosan és igényesen szerkesztett “Modern regionális tudomány” sorozatot az Akadémiai Kiadó gondozásában, aminek a folytonosságán sokat fáradozol. Alapvetőnek tartom a szakma jelene és jövője szempontjából ezt a sorozatot és büszke vagyok, hogy szerkeszthettem és írhattam benne veled is.

A közös munkák végtelen sorát említhetném meg, számos kutatásban vettünk együtt részt, együtt publikáltunk több munkát, ültünk napokat bizottságokban, opponáltunk együtt könyveket, doktorikat, pályázatokat és folytathatnám a sort a tudományos közélet számos fórumával. Azt tudom és abban biztos vagyok, hogy Rád mindig számíthattam, szívből adtál segítséget, a korrekt véleményed megtartása mellett, ami előbbre vitte közös dolgainkat, de a szakma ügyeinek intézését is.

Az elmúlt évtizedek alatt barátok lettünk, ami nem csak céljaink azonossága miatt történt, hanem az emberi habitusunkból is következett. Ismerjük a másik életét, céljait, vágyait, családjaink, gyermekeink örömeit és gondjait megosztjuk

egymással. A heti telefonjaink, levélváltásaink, a havi, kéthavi személyes találkozásaink mindig újabb ötleteket, inspirációkat adnak, amiket a kellemes borok – sajnos nem olyan gyakorisággal, mint szeretnénk – csak tovább ösztönöznek.

Drága Barátom! A világ változik, a dolgok haladnak, új ideák, elvek, arcok jönnek és mennek, de a hosszú évek alatt kiformált barátság megmarad. Vigyázzunk közös céljainkra, óvjuk az eredményeinket, az általunk is alakított kedves regionális tudományt, a műhelyeinket, a tanítványainkat, s gyarapítsuk műveink sorát!

Isten éltesen Imre!

Rechnitzer János